

Red. și Adm.-ția:
Școala No. 4.
Str. Belavraoara 23
Manuscrisele nu se
înapoiază

FOAIA ȘCOLARĂ

APARE LA 5 ȘI LA 20 A FIECĂREI LUNI

Abonamente:

Pe un an Lei 120

Pe jum. an Lei 60

Inserțiuni și reclame
se publică după tarife

Cuvânt către domnii învățători ai jud. Bihor

Revista, care bate azi la ușă fiecărui învățător din frumosul nostru județ, nu este un strein necunoscut. Dânsa e un prielin vechi, care se reîntoarce în altă haină, sub alt nume și cere aceeași primire prietenească, aceeași dragoste de găzduire, care a avut-o în trecut. Județul Bihor a mai avut o revistă școlară, „Școala nouă”, care însă cu timpul, din pricina unor împrejurări neprielnice și mai ales din cauza schimbărilor dela Revizoratul din Oradea, s'a văzut nevoită să-și sisteze apariția.

Colul rămas în urma acestei reviste s'a simțit și se simțește.

Fiecare din noi, cari avem pe umeri în acele grele zile de refacere morală și de consolidare națională educația viitoarelor generații simțim că avem arzătoare nevoie de un organ de specialitate, al nostru, unde să pulem sta de vorbă unul cu altul, frate cu frate, superior cu subaltern, unde să ne spunem păsurile și dorințele, experiențele și piedicile de cari ne izbim, unde să ne plângem durerile și să ne împărtășim bucuriile.

Zilele grele, caracterizate de materialismul cras și oneros, de lipsa de dragoste și de respect, ce adesea-ori tulbură dragostea între frații de acelaș sânge și tovarășii aceleiaș robot, vor trece ele cu vremile extraordinare cărora sunt inerente. Ca să treacă cu un moment mai curând le va ajuta revista noastră. Cunoscându-ne unul pre altul vom învăța a ne prețui și prețuindu-ne, a ne iubi.

La acestea se mai adaugă și partea tehnică oficială, care face atât de necesară existența unei reviste școlare la noi. Județul Bihor este unul dintre cele mai mari județe din România, cu cei mai mulți învățători. Foaia școlară va fi și mijlocitoarea oficială între autoritățile școlare și între dâii învățători din cele mai ascunse cătune ale Bihorului, care va duce știrile școlare și va mijloci ordinele superiorilor în toate colțurile județului.

Dacă un județ cu mult mai mic, ca de ex.

Sălajul s'a văzut nevoit a-și întemeia o revistă, cu atât mai mult trebuie să simțim noi, cei din județul Bihor această lipsă. Dacă județul Sălaj, cu un număr cu mult mai mic de învățători poate să o susțină, cum să nu o poată susține învățătorimea din Bihor cu un număr întreit de dascăli.

În această nădejde, în nădejdea că *Foaia Școlară* va fi prețuită și rostul ei va fi înțeles de către aceia, al cărora este și cărora le sună, a învățătorimei din județul Bihor, îi urez spor mult și viață îndelungată, zicându-i din tot sufletul:

Cu Dumnezeu înainte!

Inspector șef *Simion Gocan*.

O făclie

se reaprinde. Așa mi-se pare mie, când vad apărând această „Foaie școlară” a corpului nostru didactic, înviorat cu elemente tinere, dornice de munca intelectuală.

Când zic, ca se aprinde din nou o făclie, mă gândesc la „Școala Nouă”, cea dintâi revistă a dascălilor din Bihor, înființată de noi în vremuri de plin avânt sufletesc, la doi ani după desrobirea noastră națională.

Era greu atunci să pornești reviste, când munca de organizare absorbea toate preocupările. Inceputul l-au făcut Aradianii. Bihorul le-a urmat într-o vreme, când alte revizorate din Ardeal nici nu visau să-și aibă organul lor de specialitate. Învățământul primar al Bihorului are mândria de a fi înscris la rându-l său acest eveniment cultural.

Deatunci au răsărit alte și alte. Salagiul, Salu-Mare și mulți alții își au acum revista lor pe județe.

Sunt începuturile consolidării, sunt petricelele cele dintâi la baza clădirii în spirit nou, în spirit curat românesc a școlii noastre rurale dela granița.

În organismul învățământului, revizoratul școlar este o celulă, care nu-i permis să fie sugrumată sau anemiata. Din potrivă, ea are o menire, care-i dă dreptul să fie întărită și alimentată prin concursul tuturor.

Depuneți deci toate eforturile ca să faceți din „Foaia Școlară” aceea ce am făcut eu din „Școala Nouă”, o vatră de lumină și de căldură pentru dascăli.

Decând am trecut ca inspector al învățământului, în ceasurile libere desfășor și acum o leacă de „activitate extrașcolară”: redactez o revistă culturală pentru sateni. Am și pe terenul acesta colaborarea foarte prețioasă a câtorva învățători. Secerișul e mult, la noi, lucrătorii cam puțini!

Grupați în jurul revistei suflați calzi și luminoși și veți răși să încălziți și suflați mai sterpe.

Imi cereți să vă colaborez. E ceva natural. Nu se poate ca să rup legăturile spirituale cu dascălimea al cărei cel dintâi revizor și îndrumător am fost. Nu se poate să refuz modestul meu untdelemn pentru candela care s'a reaprins în templul smerit al școlii din Bihor.

Gh. Tulăure
Inspector școlar.

Programul nostru

„Foaia Școlară” își propune să umple golul lăsat de cea dintâi revistă a dascălilor bihoreni „Școala Nouă”. Înțelegem să continuăm firul călăuzitor al primei reviste și dorim să facem și noi ca „Foaia Școlară”, să fie valra de unde fiecare învățător să poată imprumuta lumină și căldură — mai ales — pentru apostolatul ce are de săvârșit în viață.” În sîmbra acestui gând ce ne călăuzește, chemăm pe toți învățătorii bihoreni să-și pună puterile lor și umăr la umăr să desăvârșim ceace ne-am propus mai sus.

Va fi în coloanele acestei reviste o îmbinare a experienței celor în vîrstă, cu „nebulia”, cu avîntul, celor tineri, pe care nu-l contestăm nici celor în vîrstă.

Ne-am asigurat și colaborarea prețioasă a d-lor profesori dela șc. normale din județul nostru, contribuind astfel la statornicirea legăturilor atât de firești cari trebuie să fie între școala normală și cea primară.

Coloanele revistei vor fi larg deschise discuțiilor diferitelor probleme școlare, extrașcolare și sociale. Organele de control ale învățământului vor avea unde să-și spună cuvîntul de bine și de îndemn în urma constatarilor ce vor face. Ne vom ocupa pe larg și de aplicarea legii celei noi a învățământului. Vor fi mulți cari experimentînd unele părți din lege, vor ni-meri o cale mai bună în amănuntele aplicării și vor veni astfel în ajutorul altor colegi, publicînd rezultatele.

În lipsa unui organ al asociației județene, această revistă îi poate ține locul, mai ales cînd știm cu toții cu câte greutate se pot ține adunările și de cele mai multe ori numai odată pe an — adunarea generală.

Activitatea cercurilor culturale, își va avea aici o coloană specială.

Și un alt gând pe care-l mărturisim cu orecare sfială și care totuși va trebui înfăptuit: să facem noi dascălii bihoreni cea dintâi monografie românească a

județului Bihor. Gîndul acesta va trebui să devină faptă cu concursul fiecărui învățător. Va trebui să fie această monografie nu o înșirare seacă de date statistice ci o vibrație a sufletului românesc și toate dovezile luptelor de veacuri duse pe acest pămînt pentru afirmarea drepturilor noastre. Ne obligăm să dăm un plan de lucru și totodată vom apela și la cei cari au porait cumva înainte noastră pe acest drum.

Fiecare carte nouă — mai ales cele din specialitatea noastră — va face obiectul unei recenzii în revistă.

„Foaia Școlară” va publica și ordinele revizorului școlar, sub auspiciile cărui apare și de cari ordine va trebui să se țină seamă, găsindu-se această formă ca cea mai potrivită pentru aducerea lor la cunoștința tuturor d-lor învățători.

Cu aceste gînduri pornim la drum și zicem un creștinesc: „Dumnezeu să ne ajute”.

Foaia școlară.

Plata învățătorului

Primesc aproape în fiecare zi rînduri dela acei ce au pornit prin sate cu sufletul îmbătat de entuziasmul apostolului. Din toate se înalță, ca un motiv muzical, strigătul că învățătorul nu poate trăi omenește. Nimeni ca noi, cari i-am amestecat de idealism pe băncile școlii, nu le înțelege tînguirea. Cîteodată ni se pare că suntem răspunzători noi profesorii, că i-am „mînjit” și hrănit cu nădejdea unei cai pe care nu toată lumea poate merge. Glasul lor pătrunde rupînd din inimile din care și-au laurit propriile lor inimi și nu știm par'că ce să le mai răspundem.

Cînd jocul nebun al norocului arunca turme întregi de proști în brațele fericirii și în locuri de cinste, înțelege oricine cît de caraghioasă poate părea încercarea noastră să amestecăm de idealism o seamă de tineri cari au muncit spre a-și găsi un rol în lume. Cînd cea mai modestă carieră pe care și-o alege tînarul de azi este cea de deputat sau de ministru, își poate închipui cît comic învalua strădania noastră, să facem învățătorii! Cînd sus e atîta materialism și se cere atîta idealism celor de jos, se poate înțelege cît de odioși putem părea în ochii tinerilor pe care i-am păcălit ca să se duca la țară.

Și cu toate acestea, oricît de caraghioși, oricît de mincinoși și de șarlatani am părea, nu vom înceta să îmbătam pe învățătorii de idealism. Dar mai cu seamă ne vom munci să arătăm în toată sinceritatea unde își poate găsi adevăratul învățător plata sa.

Căci suntem îndemnați de însăși sinceritatea convingerilor noastre să distingem între învățătorul în sensul apolitic al cuvîntului și între învățătorul în sensul unei poziții economico-politico-sociale. Mai ales războiul ne-a hărăzit cu o recoltă de tineri dezorientați, surprinși de evenimente fără nici o carieră pe

lume. Aceștia s'au agățat de ce au putut, părinții i-au așezat unde au găsit, pentruca să le dea totuși o carieră. O mare parte din această categorie de nepregătiți au năvălit și la școala normală. Puțini, foarte puțini dintre aceștia au putut să-și ia odată cu diploma și o comoară de idealism apostolic. Ceilalți sunt învățători făcuți de împrejurări și batuți de toate vânturile împrejurărilor. Unii părăsesc cariera, alții o amătesc și fac din ea o meserie ca oricare alta.

Pe de altă parte, din categoria absolvenților eminenți, o bună parte furăți de strălucirea unor situații la care ajung și proștii, fac și ei din învățatorie o ocazie de plăciseală și etapă provizorie. Li se pare că sunt prea puțin pentru capacitatea și posibilitățile lor intelectuale și uită să mai meargă pe drumurile pe care li le-am arătat noi. Este și o legitimă ambiție de înaintare, care în sine este de admirat și care nu poate fi nesocotită. Nici la cei dintâi și nici la aceștia nu se adresează rândurile acestea, căci ne dăm seama că riscăm prea mult și am putea să ne ridicăm mulți dușmani împotriva.

Dacă totuși mai sunt învățători care au înțeles, că educația este o artă nu o meserie; că din învățatorie nu poți face scara spre bogăție, ci cale spre înălțarea poporului; că Statul dă și va da totdeauna atât cât poate; atunci acestora ne adresăm și le reamintim cece i-am învățat în școală:

După cum artistul își găsește plata în însăși execuția operei sale, iar laudele și banii vin numai ca o consecință firească; după cum apostolul — vânător de suflete — își găsește despăgubirea ostenelei în însăși plăcerea de o înălța la viața o lume ascunsă în întuneric; dupăcum bogăția aceloră este ascunsă în sufletele lor și numai în această bogăție își caută săturarea dorințelor; tot astfel învățătorul artist, învățătorul apostol, învățătorul cu suflet bogat, își caută mai întâiu plata în opera, în misiunea și în adâncul sufletului său, lăla pentru ce un învățător meserieș, un învățător cu gând de ducă și sărac la suflet nu poate cere plata nici dela opera, fiindcă nu o crează, nici dela apostolat, fiindcă nu-l face și nici dela sufletul său, fiindcă e sărac, ci numai dela oameni. Căci nu este aici vorba să renunți la drepturile tale materiale, să-ți vinzi averea și s'o dai săracilor, iar copiii tăi să sufere pentru nebunia tatălui; nu înțelegem nici să a-lungăm revolta împotriva nedreptății și a multor greșeli ce se fac în societate. Vrem numai să arătăm că cel ce a gustat macar o oră din plăcerea de a face lumea mai bună; cel ce a simțit fiorii unei ore de factor al creațiunii sufletești; cel ce vede pe fiecare zi răsărind, cu toate dezamăgirile și ingratitudea, lumini de viață nouă de pe urma sforțărilor sale, numai acela este în stare să ne creadă și să nu ne zămbească răutăcios cu gândul la mărimile lumefți.

Acesta este drumul învățătorului; dacă ai pornit pe el, ca să-l poți parcurge mulțumit, nu te mai uită

pe drumurile allora, lat dacă ai pornit pe alte drumuri, nu mai minți și nu-ți mai rade de calea învățătorului. După cât vezi el este un tip aparte, de care ușor pot rade cei ce nu-l înțeleg, dar care conștient de marea sa misiune, își caută toată plata, toată splendoarea și toată situația în sufletul său. Ca să împace și cerințele exterioare ale societății, va avea el totdeauna aiăția bani, căci sufletul sau nu-și va astămpăra multe dorințe în afară.

Pentru această *nebulie de apostol*, cum ar numi-o ceilalți învățători, și se cere însă o mare putere de viață interioară și poate tocmai de aceea avem atât de puțini învățători adevărați.

Nenorocirea este însă că pe lângă nemulțumirea cu plata a celor din prima categorie, urmează o secetă de suflet în școlile noastre, care crește cu cât cresc poftele exterioare ale învățătorilor.

Unii vor spune că le cerem prea mult ca să renunțe la mărimile și prea marile averi lumefști; alții că le cerem prea mult că să trăiască mai mult în ei însăși. Noi nu-i trimitem să-și ia plata din ceruri, ci din sufletele lor. *Căci în sufletul de apostol adevărat este totdeauna și un pic de dumnezeire.* Că nu-l înțeleg toți? Dar ce ne pasă! Toți și toată lumea nu poate face cât un pic de Dumnezeire. Și aceasta este plata ta adevărată, dascăle!

George Boto

directorul șc. normale de băieți.

Desenul în școala primară

Ca obiect obligatoriu în Școala primară, desenul nu are o vechime prea mare nici în cele mai înaintate țări din Europa. Dar importanța unei materii nu este dedusa din vechimea ci din rolul pe care trebuie să-l aibă în concertul celorlalte.

Chiar și azi, când alte țări dela care avem încă multe de învățat, se gândesc și se lucrează pe alle baze, la noi rugina trecutului este încă groasă și din această cauză orientarea școlii spre o viață nouă, întârziază peste măsură.

Unul dintre obiectele menite să primenească aerul Școlii noastre primare, este iară îndoiială desenul. Chiar și pedagogia mai veche și atribuie o importanță remarcabilă. Spiritul științific de mai târziu, introdus și în cercetarea chestiunilor psihologice și pedagogice a ajuns la concluziuni rigurose controlate că *desenul nu este numai o îndelentnică mecanică* dela care școala ar avea prea puțin de folosit. Ba, se merge așa de departe, încât unora ni s'ar părea că se exagerază.

O datorie elementară a Școlii este să țină socoteala de toate pornirile copilului fie bune sau rele. Aceasta înseamnă, că *Școala trebuie să cunoască copilul în chip serios.* Una din comorile bune pe care micul copil te aduce cu sine la intrarea pe băncile Școlii, este *dragostea de a desenă.* Înainte chiar de a veni la Școală, copilul este deja un desenator iscu-

sit în felul său; el a desenat pe toate hârtiile ce i-au căzut în mână și chiar pe pereți!

Rostul desenului în Școală, numai atunci îl înțelegem când suntem în măsură să facem deosebirea între desenul omului matur și al copilului. Dacă ne așteptăm ca lucrările copiilor să fie lucrări artistice, ne înșelăm. În desenatele copiilor vedem mai mult conținutul lor sufleteș, decât imaginea mai mult sau mai puțin fidelă a unui subiect oarecare. Desigur că prin desen se îndrumă copilul pe calea frumosului, însă contribuția lui pentru dezvoltarea spirituală a lui este mult mai bogată. Am putea spune fără greșală, că desenul este un fel de barometru de măsurare a diferitelor forțe sufletești ale copilului. El ne marchează în chip nimeritor toate etapele prin care trece copilul în dezvoltarea sa. Negreșit că la concluziuni de natura aceasta, nu ajunge cel ce nu cunoaște sufletul copilului și nici nu știe să deseneze.

Pentru un învățător cu adevărat bun, desenul poate fi portia fermecată prin care poate comunica cu sufletul copilului.

Desenul este un excelent mijloc de exprimare poate mai concentrat decât vorbirea și copilul ne având sufletul alterat de anumite calcule pe care și le face omul matur, se exprimă în toată vocea și sinceritatea, în liniile sale, copilul toarnă toată forța de care dispune.

Păstrați o bucată de vreme lucrările aceluiași copii și faceți apoi o comparație între ele. Oricine bagă de seamă deosebirea. Aceasta este adevărata semnificare a desenului în școala primară.

Cu alte prilejuri vom lua pe cât ne este posibil în cercetare toate laturile acestei importante probleme.

T. V. Ștefănescu, profesor.

Geografia în clasa II. primară

Fără îndoială că Geografia este unul dintre cele mai grele studii pentru elevii de clasa II. primară.

Greutatea acestui obiect de învățământ stă în faptul că acum, când copiii abia știu să scrie și să citească, le dăm o mulțime de cunoștințe geografice, streine de celalalte pe cari le-au primit în clasa I, cari formează baza viitoarelor cunoștințe geografice.

De modul cum învățătorul va face pe elevii de clasa II. să înțeleagă aceste cunoștințe bază, va atârna țigria sau șubrezenia clădirii ce se va zidi în clasele următoare.

Geografia fiind un studiu real, ca și aritmetica și științele naturale, este greu de înțeles de mintea fragedă a copilului de 7—8 ani, nedeprinsă încă cu judecata. Așa fiind, grija cea mai mare va fi de a căuta, prin mijloacele ce le avem, să facem ca elevii să iubească acest studiu. Depinde, deci, de modul atrăgător cum învățătorul va proceda la tratarea acestei

geografii locale, dacă elevii vor avea simpatie și prin urmare vor învăța din plăcere — nu din silă — acest obiect.

De aceia învățătorul să nu uite că una din datoriile sale este ca să facă din *excursii, modelaj și desene în culori* mijloacele cele mai eficace pentru tratarea acestei geografii locale.

Geografia învățată în clasă, memorizată ca o poezie, nu face pe copil să înțeleagă acest studiu, de oarece memorizarea aceasta seacă n'are nici o legătură cu realitatea, n'are nimic comun cu natura care ne procură materialul intuitiv cel mai bun pentru înțelegerea ei.

Spuneam mai sus că cele trei mijloace prin care învățătorul poate face plăcut acest obiect școlarilor sunt: *excursiunile, modelajul și desenele în culori*. Lângă acestea mai putem adăuga: *hărțile în relief*, — cel mai bun mijloc după excursii, de oarece aici munții, văile, etc. au trei dimensiuni ușor înțelese de copii, — *hărțile plane* ale ținutului — mai grele de înțeles pentru copiii mici, de oarece au numai două dimensiuni, — *diferite tablouri* cari să ne arate viața locului natal.

Dintre toate cel mai bun mijloc pentru predarea geografiei îl formează *excursiunile*.

Nimic să nu se trateze din Geografia de clasa II., mai ales cunoștințele din trim. I. și II., până la județ, fără să se fi cunoscut subiectul lecției din natură.

Se va obiecta că excursiunile mănâncă prea mult din timpul rezervat celorlalte obiecte, sau că nu se pot face fără aprobarea revizoratului care ar găsi vină învățătorului pentru lipsa aceasta de la școală.

Răspundem că timpul petrecut într-o excursiune dă roade însușite, întocmai că sămânța din bibliotecă zută în pământ lucrat, căci ceiace omul cunoaște cu ajutorul tuturor simțurilor rămâne mai mult întipărit în memorie; și apoi chiar într-o excursiune poți face și alte lecții decât lecția de geografie. La obiecțiunea două răspundem că nu credem să se găsească organ de control în învățământ care să cunoască dascălia și care să găsească vină învățătorului că nu l-a găsit în școală ci în excursii. Din contră va fi mulțumit de zeful învățătorului și va trece mulțumit să inspecteze școala din satul vecin. Se înțelege că învățătorul nu va pleca în excursie atunci când a auzit sau a fost înștiințat de vizita dlui inspector sau a dlui revizor.

Excursiunile în aceleași locuri sau într-o regiune trebuie să se facă *cel puțin odată* și *zic cel puțin odată* pentru că atunci când elevii cunosc pentru prima oară o regiune, oricât ne-am strădui să ținem concentrată atenția copiilor, dirijind-o spre ținta noastră, ne este imposibil pentru că sufletul lor e năpădit de o mulțime de impresii. Rămâne ca în o a doua excursiune să priceapă în amănunțimi locul sau regiunea vizitată.

Despre claritatea și precizia ideilor căpătate la fața locului, credem că nimeni nu se mai îndoaie.

Ce lecție atrăgătoare, care să intereseze pe copii am face dacă predând de ex. râul i-am scoate din clasă și i-am duce la râul care e la doi pași de școală! Cât de bine li s'ar întipări în minte: *apă curgătoare, susul apei, josul apei, malul drept, malul stâng!*

Întorcându-ne apoi la școală, elevii vor face reprezentarea în mic a râului la cutia cu nisip care ar trebui să fie în curte, căci îmi închipuiau că în toate satele se găsește acest material ieftin și ușor de modelat. De Oradea nici nu mai vorbim. Dacă Crișul s'ar îndură să plece iarăși peste maluri, ca altodată, ni l-ar băga de-adreptul în curte.

Având reprezentat în mic subiectul lecției predate, procedăm la desemn, dacă desemnul nu l-am făcut chiar după natură, lucru mai greu, care, însă cu timpul devine ușor.

Nu-i așa că după o asemenea lecție și dascăl și elev se simt mai mulțumiți: cel dintâi că și-a făcut datoria cum trebuie, cel din urmă că nu și-a pierdut timpul de geaba?

Timpul cel mai bun pentru excursii cred că este toamna în zilele frumoase și apoi după Paște când se vor face excursiuni mai mari pentru cunoașterea județului.

Procedând astfel ușurăm înțelegerea geografiei de clasa II., abstractul dispare, obiectul devine plăcut copiilor, locul natal, această mică lume, unde elevul își petrece cei mai frumoși ani din viață este cunoscut bine și cunoșcându-l începe să-l iubească din ce în ce mai mult ca pe un dar de mare valoare, căci să nu uităm, că: „Ceiace omul nu cunoaște, nu iubește.”

A. Nicu.

No. 432—925.

Circular Către toți învățătorii din județ

Fundația culturală „Principele Carol” plecând dela insuficiența școlii primare, a înființat „Căminul Cultural” la sate care tinde prin acțiunea continua-

toare a școlii în viață la o cât mai largă democratizare a școlii.

Prin urmărirea și îndrumarea agenților ei de lucru cari în bună parte sunt preoți și învățători „Fundația” are nevoie de sprijinul larg al corpului didactic.

Acțiunea întreprinsă fiind în strânsă legătura cu opera culturală, cu onoare vă rog să binevoiți a lua contact cu Fundația culturală „Principele Carol” dându-i tot sprijinul cerut.

Oradea-Mare, la 29 Ianuarie 1925.

Revizor școlar:
Bărbulescu.

No. 100—925.

Circular tuturor învățătorilor din Jud. Bihor

În baza ord. Min. Instr. publice Nr. 134.292—924, vi se aduce la cunoștință, că gradația de merit prevăzută în art. 142 al c. din legea învățământului primar, se acordă numai de Minister.

Cei propuși pentru acordarea acestei gradații, vor trebui să îndeplinească absolut toate dispozițiunile prevăzute în lege și regulament.

Oradea-Mare, la 18 Ianuarie 1925.

Revizor școlar:
Bărbulescu.

No. 62—925, c. șc.

Ordin circular către toate Comitetele Școlare unde se construiesc școli

Conform ord. Insp. Școl. Reg. II. Nr. 158—925. Vi se face cunoscut, că tabloul asupra materialului lemnos pentru noile construcții școlare s'a înaintat Regiunii Silvice, Sighet, cerându-se aprobare și luarea măsurilor prin ocoalele Silvice ca comunele unde se construiesc școli să ajungă de cu vreme la materialul lemnos necesar.

Tabloul de mai jos arată cantitatea cerută și anume:

N U M Ă R U L		MATERIAL LEMNOS m ³ PENTRU				T O T A L
saletor	locuințelor	ars țigla	ars cărămidă	Rășinoase (brad)	Stejar	
1	1	27	250	164	8	449
2	1	37	350	251	14	652
2	2	37	350	251	14	652
3	2	48	450	325	17	840
4	2	60	550	364	23	997
6	2-3	96	900	650	34	1630

Comunele pentru cari s'a cerut materialul lem-nos sunt:

Comunele pentru cari s'a cerut materialul lem-nos sunt:

Nr. curent	N U M E L E	Nr. saielei	Nr. locuințelor	Nr. curent	N U M E L E	Nr. saielei	Nr. locuințelor
	<i>Ocolul Silvic Oradea-Mare</i>			14	Simion	1	1
1	Sântion	1	1	25	Valea lui Mihailu	1	2
2	Cauaceu	1	1	26	Silindru	1	1
3	Biharea	2	2	27	Otomani	1	1
4	Gârș	1	1	28	Scărișoara	1	1
5	Târșan	2	1	29	Salacea	1	1
6	Santaui-Mare	1	1		Pl. Sechehid (Săcueni)		
7	Belfia	1	1	30	Sechehid	4	2
8	Santaui-Mare	1	1	31	Cherechiu	1	1
9	Borș	1	1	32	Diosig	2	2
10	Paleu	1	1	33	Olosig	1	1
11	Săldăbagiu	1	1	34	Târgușor	1	1
12	Sănmartin	1	1	35	Cubuleu	1	1
18	Leș	1	1	36	Sănnicolau	1	1
14	Uileac de Oradea	1	1	37	Săniob	1	1
	Din pl. Tileagd				<i>Ocolul Silvic Tincea</i>		
15	Oșorheiu	1	1	1	Iunoșda	3	2
16	Alparea	1	1	2	Cauasd	1	1
17	Borșa	1	1	3	Tăut	1	1
18	Husasău	1	1	4	Mociria	1	1
19	Ineu	1	1	5	Miersig	1	1
20	Tămașeu	1	1	6	Cheșa	1	1
21	Cetariu	1	1	7	Carasău	1	1
	<i>Ocolul silvic Marghita</i>				Pl. Salonta-Mare		
1	Palești	1	1	8	Sănnicolaul r.	6	3
2	Spinus Sălard	1	1	9	Roit	1	1
3	Ciulești	1	1	10	Homorogul r.	2	2
4	Chiuaș	1	1	11	Salonta-Mare	6	2
5	Săntimreu	1	1	12	Inand	1	1
6	Vaida	1	1	13	Madaras	2	1
7	Felighaza	1	1		<i>Ocolul Silvic Dobrești</i>		
	Pl. Marghita			1	Șerghiș	1	1
8	Dernișoara	1	1	2	Surdac	1	1
9	Abramul inf.	1	1	3	Copăceni	1	1
10	Săntilazar	1	1	4	Ceica Bucium	1	1
11	Iteu	1	1	5	Drăgești	1	1
12	Tăuteu	1	1	6	Bucurozia	1	1
13	Dijtr	1	1	7	Stracoș	1	1
14	Ghida	1	1		<i>Ocolul Silvic Beliu</i>		
15	Albiș	1	1	1	Goila	1	1
16	Bodislău	1	1	2	Tălmăciu	1	1
17	Balc	1	1	3	Chișlaca	2	2
18	Suplac de Bereteu	1	1	4	Beliu	1	1
19	Mișca	1	1	5	Carand	1	1
20	Abramul sup.	1	1	6	Poclușa	1	1
20b	Nadar	1	1	7	Bărzești	1	1
	Valea lui Mihai			8	Clit estun	1	1
21	Adoni	1	1	9	Calacea	1	1
22	Găloșpetreu	1	1				
23	Cheșereu	1	1				

Nr. curent	N U M E L E	Nr. saletor	Nr. locuințelor	Nr. curent	N U M E L E	Nr. saletor	Nr. locuințelor
	<i>Ocolul Silvic Ategd</i>			9	Dumbrăvani	1	1
				10	Gurani	1	1
1	Borod	3	2	11	Hârsești	1	1
2	Bucea	1	1	12	Magura	1	1
3	Subpiatră	1	1	13	P. Zăvăneni	1	—
4	Birtin	1	1	14	Sudriș	1	—
5	Borozel	1	1	15	Sârbești	1	—
6	Bulz	2	2	16	Seghiște	1	—
7	Cacuciul mic	1	1	17	Valea Neagră de sus	1	1
8	Chiștag	1	1	18	Toloreni	1	1
9	Cetea	1	1				
10	Cuieșd	1	1				
11	Dobricionești	1	1				
12	Galigeni	1	1				
13	Luncsoara	2	1				
14	Maghești	2	1				
15	Orlîteag	1	1				
16	Ponoara	2	2				
17	Remeți	2	1				
18	Topa de Criș	1	1				
19	Groși	1	1				
	<i>Ocolul Silvic Beiuș</i>						
1	Seliște Beiuș	1	1				
2	Dragoșeni	1	1				
3	Hidiș	1	1				
4	Albești	1	1				
5	Borz	1	1				
6	Lelești	1	1				
7	Roșia	2	1				
8	Șoim	1	1				
9	Carbunariu	1	1				
10	Cresuia	1	—				
11	Ferice	1	—				
12	Feneriș	1	1				
13	Gurbești	1	1				
14	Pocola	—	1				
15	Seliște Beiuș	—	1				
16	Sohodol L.	—	—				
17	Seliște Pomezou	1	1				
18	Săucani	—	1				
19	Sunciuș B.	2	1				
20	Teleac	1	1				
21	Urviș Beiuș	1	1				
22	Lazuri S.	1	1				
	<i>Ocolul Silvic Vășcău</i>						
1	Holar Vășcău	1	1				
2	Sohodul Vășcău	1	1				
3	Colești	1	1				
4	Baița	1	1				
5	Cociuba	1	1				
6	Chișcău	2	1				
7	Cucăceni	1	1				
8	Cusuș	2	1				

Fiecare Comitet școlar va interveni la Ocolul Silvic cărui aparține, pentru marcarea lemnului și va începe numai decât transportarea acestora, la fața locului.

Unde materialul pentru fundament (piatră, cărămidă) încă n'ar fi adunat, deodată o veți face și aceasta.

Dnii Subrevizori de control vor porni campania imediat pentru ca să se termine cele începute și să construiască cele ce mai trebuiesc.

Oradea-Mare, la 3 Februarie 1925.

Revizor școlar:
Bărbulescu.

No. 771—925.

Circular către președinții „Cercurilor Culturale”

Sfânta Mitropolie a Ungro-Vlahiei cu adresa No. 4461—923 ne face cunoscut, că s'a observat, că unele cercuri culturale preoțesti sunt puse în aceeași zi cu cele învățătoresci și se întâmplă din această cauză că unii preoți cari sunt și învățători să nu fie la datoria lor.

Pentru bunul rezultat și stabilirea unui program care să satisfacă interesul general, sunteți rugat să luați măsurile convenite pe cât va fi posibil ca toate cercurile culturale să se țină simultan cu acele ale preoților.

Oradea-Mare, la 24 Ianuarie 1925.

Revizor școlar: Bărbulescu.

INFORMAȚII

— *Examen de definitivat.* Învățătorii provizorii cari împlinesc 3 ani de funcționare la data de 1 Martie ac. se vor prezenta la examenul de definitivat. Cererile de înscriere se adresează inspectoratului școlar regional împreună cu copiile după proceele verbale de inspecție, cari vor trebui să fie vizate de dirigintele școlii. Fiecare candidat va trebui să mai prezinte, în ziua depunerii examenului, caetul cu schițele de prețire a lecțiilor, vizat de revizoratul școlar. Examenul se începe în primele zile ale lunii Martie. Fiecare candidat va fi înștiințat când să se prezinte. Începând cu acest an, se prevede în plus față de legea veche, o probă scrisă din I-română. Pentru cei cari se bucură de sporul de 50% (nu sunt originari din acest județ) termenul de 3 ani se reduce cu 1 an, conform art. 159 din lege.

